

अना

“सन्व तस्यादृता धर्मा यत्सैते त्रय आदृताः ।
अनादृतास्तु यत्सैते सर्वास्तस्याफलाः क्रियाः” ॥
इति मनुः ।)

अनामकं, स्त्री, (अनम् अन् + घञर्थे कः, अन् जीवनं धामयति, रोगग्रस्तं करोति, अम् + शिच् + यवल् अनस्य आमकं षष्ठोत्पुषः ।) अश्वारोगः । इति शब्दरत्नावली ॥ मलमासे पुं । इति मलमासवत्त्वं । दुर्नामके निर्नामके च त्रि ।

अनामयं, स्त्री, (आ + अम् + भावे घञ्, आमं वषा-
वशां याति प्राप्नोत्वनेन, आम + या क, आम-
वस्य अभावः अत्यथीभावः ।) रोगाभावः आरोग्यं ।
इत्यमरः ॥

“ब्राह्मणं कुशलं एच्छेत् क्षत्रवन्धुमनामयं” ।
इति मनुः ।) उदिशिष्ट त्रि ॥

अनामा, [न्] पुं, (नास्ति ब्रह्मशिरश्छेदनसाधन-
तया अप्रशस्तं नाम यस्य सः अनया अङ्कुल्या
शिवेन ब्रह्मशिरश्छेदं । इति पुराणे ।) अना-
मिकाफुली । इति शब्दरत्नावली ॥

अनामिका, स्त्री, (नास्ति ब्रह्मशिरश्छेदनसाधनतया
प्रशस्तं नाम यस्याः सा । स्त्रियां ङाप् ततः
स्त्रार्थे कन् टाप् च ।) कनिष्ठामध्यमयोर्मध्य-
वर्त्तफुली । इत्यमरः ॥ (“वक्षान्तानामिकाकोश-
नखरोमदशास्तुभः” । इति सुश्रुते ॥)

अनायत्तः, त्रि, (आ + यत् + क्तः, न आयत्तः नञ्-
समासः ।) अवशीभूतः । अनधीनः । यथा,—
“यतावच्छन्मसापच्यं यदनायत्तवृत्तित्वा” ।
इति हितोपदेशः ॥

अनायासः, पुं, (आ + यस् + घञ् ततो नञ्समासः)।
अक्षोभः । तस्य लक्षणं यथा । उहस्पतिः ॥
“शरीरं पीड्यते येन सुशुभेनापि कर्मणा ।
अत्यन्तं तन्न कुर्वीत अनायासः स उच्यते” ॥
इत्येकादशीतत्त्वं ॥ अमत्यतिरेकः । यत्नाभावः ।
यथा,—
“अनायासेन मरणं विना दैन्येन जीवनं ।
अनाराधितगोविन्दचरणस्य कथं भवेत्” ॥
इति प्रामाणिकाः ॥

अनायासकृतं, त्रि, (अनायासेन अक्षोभेन कृतं
द्वितीयातत्पुषः ।) अनायासेन यत् क्रियते स्म
तत् । विना यत्नेन कृतं । तत्पर्यायः । फाट्टरं ।
इत्यमरः ॥

अनारतं, स्त्री, (आ + रम् + क्तः, ततो नञ्समासः)।
अनवरतं । सततं । नित्यं । इत्यमरः ॥
“अनारतं तेन षडेभु लभिताः ।
विभक्त्य सन्ध्याविनिशोभसत्क्रिया” ॥
इति किराताज्जुनोये ।)

अनारम्भः, पुं, (आ + रम् + भावे घञ्, ततो नञ्-
समासः ।) आरम्भाभावः । यथा,—
“न कर्मणां नारम्भान्निष्कर्म्यं पुरुषोऽनुते” ।
इति भगवद्गीता ॥

अनार्जवं, स्त्री, (अजोर्भावः अजु + भावे अण्, ततो
नञ्समासः ।) रोगः । इति राजनिर्घण्टः ॥
अजुत्वाभावः ।

अना

अनार्थः, त्रि, (अ + ण्वत्, न आर्थः श्रेष्ठः, नञ्-
समासः ।) अश्रेष्ठः । यथा,—

“अनार्थजुष्टमस्वर्ग्यमकीर्तिकरमर्जुन” ।

इति श्रीभगवद्गीता ॥

अनार्थकं, स्त्री, (नास्ति आर्थो यत्र देशे तादृशार्था-
वर्त्तमानदेशे भवं अनार्थं + कन् ।) अगुरुकाष्ठं ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

अनार्थजं, स्त्री, (नास्ति आर्थो यत्र देशे तादृशार्था-
वर्त्तमानदेशे जायते यत्, अनार्थं + जन् + ड,
उपपदसमासः ।) अगुरु । इति हेमचन्द्रः ॥

अनार्थतिलकः, पुं, (अनार्थप्रियश्चासौ तिलकश्चेति
शाकपार्थिवादिः ।) भूनिम्बः । इत्यमरः ॥ चिराता
इति भाषा ।

अनालोचितः, त्रि, (न आलोचितः कर्त्तव्यतया अव-
धारितः ।) अज्ञतालोचनः । इतिकर्त्तव्यतयान-
वधारितः । अविवेचितः । यथा,—

“किं करोमि प्रतिज्ञा मे यदनालोचिता पुरा” ।
इति देवीमाहात्म्यं ॥

अनाविलः, त्रि, (न आविलः, नञ्समासः ।)
आविलशून्यः । निम्बलः । इति हलायुधः ॥ (सच्छः,
साश्याकरः ।)

“प्रह्लादगन्धि शिवं वारि सुखं श्रुतमनाविलं” ।

इति रामायणे ।

“जाङ्गलं शस्यसम्पन्नमार्थप्रायमनाविलम्” ।

इति मनुः ।)

अनादतः, त्रि, (आ + ट + कर्मणि क्तः न आदतः,
नञ्समासः ।) आवरणशून्यः । अनाच्छादितः ।
यथा । “अनादतत्वादहिरन्तरं न ते” । इति
श्रीभागवतं ॥

अनादष्टिः, स्त्री, (न आदष्टिर्वर्षंशं, नञ्समासः ।)
ईतिविशेषः । वर्षणाभावः । इति स्मृतिः ॥ शुका
इति भाषा ।

“अतिदृष्टिरनादष्टिः शूलभा मूषिकाः खगाः ।

प्रत्नोसद्मन्त्र राजानः षडैता ईतयः स्मृताः” ॥

इति प्रसिद्धम् ।)

अनाशः, त्रि, (यास्मिन्निमिते तु नशु + शिच् कर्मणि
यत् ततो नञ्समासः ।) नाशायोद्यः । नशुघातो-
र्थेण नञ्समासः ॥

अनासिकः, त्रि, (नास्ति नासिका यस्य सः ।)
नासिकारहितः । तत्पर्यायः । विश्वः २ विश्वुः ३
वियः ४ । इति हेमचन्द्रः ॥

अनाहतं, स्त्री, (आ + हन् + क्तः नास्ति आहतं
क्षेदो यस्य तत् ।) तन्मोक्षघटचक्रान्तर्गतचतुर्थ-
पञ्चमं । तसु हृदयस्थकादिठान्तवर्षयुक्तोद्यदादित्य-
सन्निभदादशदलपद्माकारं । तन्मध्ये अयुतसूर्य-
समप्रभशब्दब्रह्ममयवाक्लिङ्गमस्ति । इति तन्त्र-
सारः ॥

अनाहतं, त्रि, (आ + हन् + भावे क्तः, न सन्ति
आहतानि क्षेदक्षालनभोगा यस्य तत् ।) नूतन-
वस्त्रं । क्षेदक्षालनभोगरहितवस्त्रं । इत्यमरः ॥
अगुणितं । इत्यङ्गुणाक्षं । अज्ञताघातं । (अज्ञतः ।
आघातरहितः । अज्ञुव्यः । तन्मोक्षघटचक्रान्त-

अनि

गर्तचतुर्थकं, तत् तु हृदयस्थकादिठान्तवर्ष-
युक्तोद्यदादित्यसन्निभदादशदलपद्माकारं, तन्मध्ये
अयुतसूर्यसमप्रभशब्दब्रह्ममयवाक्लिङ्गमस्ति ।

“शब्दोऽनाहतो यत्र दृश्यते ।

अनाहताख्यं तत्पद्मं मुनिभिः परिकीर्तितं” ॥

अनाहारः, पुं, (आ + ह + भावे घञ् ततो नञ्-
समासः ।) भोजनाभावः । यथा,—

“ऋतावनाहारत्रया भयेनेति” चरकः ॥

अनाहतः, त्रि, (आ + ह् + कर्मणि क्तः ततो नञ्-
समासः ।) अज्ञताज्ञानः । अनिमन्त्रितः । यथा,—
“अनाहतैरेव प्रचुरगुणलोभेन भवतः” ।

इत्युद्भटः ॥ ऋसमर्थोऽपि यथा—

“अनाहता अप्यभियान्ति सौहृद” ॥

इति श्रीभागवतं ॥

अनिगीर्णः, त्रि, (नि + गृ + क्तः ततो नञ्समासः ।)
अनुक्तः । यथा,—

“विषयस्नानिगीर्णान्यतादात्म्यप्रतीतिकृत” ।

इति साहित्यदर्पणं ॥

अनिच्छुः, त्रि, (इष् + कर्त्तरि उ विन्दुरिच्छुरिति
सूत्रेण निपातनात् साधु ।) अनिच्छाविशिष्टः ।
अनाकाङ्क्षी । असृष्टः । इच्छतीति इच्छुः ततो
नञ्समासः ॥

अनित्यः, त्रि, (नि + त्यप् ततो नञ्समासः ।)
नश्वरः । अस्थायी । जन्यवस्तु । यथा,—

“धर्मो नित्यः सुखदुःखेऽप्यनित्ये ।

जीवो नित्यो हेतुरस्याप्यनित्यः” ।

इति महाभारते भारतसावित्री ॥

अनिन्दितः, त्रि, (निदि + कर्मणि क्तः ततो नञ्-
समासः ।) निन्दारहितः । अगर्हितः । तत्पर्यायः ।
प्रगाथः २ साधुः ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
“अनिन्दितैः स्त्रीविवाहैरनिन्द्या भवति प्रजा ।
निन्दितैर्निन्दिता नृणां तस्मान्निन्द्यान् विवर्जयेत्” ॥

इति मनुः ॥)

अनिपुणः, त्रि, (न निपुणः पटुः नञ्समासः ।)
अप्रवीणः । अविज्ञः । अपटुः । यथा,—

“यः प्राश्नादिव्यनिपुणः अज्ञावान् स तु मध्यमः” ।

इति भक्तिरसादृतसिन्धुः ॥

अनिमेषः, पुं, स्त्री, (नास्ति निमेषः निमेषः चक्षु-
स्पन्दनं यस्य सः ।) देवता । मत्स्यः । इत्यमरः ॥
(निमेषरहितः । स्थिरदृष्टिः । सावधानः । अप्र-
मत्तः ।

“सुरेभ्य नापश्यदवैक्षताच्छो-

र्द्वेषे निमेषं गिजसम्मुखे सति” ।

इति नैषधे ।)

अनिमेषाचार्यः, पुं, (अनिमेषाणां देवानां आचार्यः
गुरुः षष्ठीत्वत् ।) उहस्पतिः । देवगुरुः । इति
शब्दरत्नावली ॥

अनिमेषः, पुं, (नास्ति निमेषः चक्षुःस्पन्दनं यस्य
सः ।) देवता । मत्स्यः । इति हेमचन्द्रः ॥
अनियतं, त्रि, (नि + यत् + क्तः, न नियतं नञ्-
समासः ।) अनित्यं । अस्थायि । यथा,—

“रत्नादयोऽप्यनियते रसे स्युर्बन्धिचारिणः” ।